

семантичними групами: «устрій та внутрішня організація спільнот», «дозвілля та розваги їх членів», «стосунки між членами спільнот», «ставлення членів спільнот до зовнішнього світу та аутсайдерів», «елементи розмовного стилю», а також й деякі менш численні категорії, котрі можна виділити у межах зазначених.

Загалом, в основі словотворення «братньої» студентської лексики полягає тенденція до використання загальномовних ресурсів, характерних для загальнонаціональної англійської мови Сполучених Штатів. В результаті аналізу джерел фактичного матеріалу було виявлено, що найбільш продуктивними засобами поповнення лексичного фонду «братнього» соціолекту є уподібнення, конкретизація, метафоризація, контамінація, переосмислення, усічення. Незначну частину одиниць лексичного фонду зазначеного соціолекту складають запозичення. Лексичні одиниці зазначеної категорії характеризуються значною виразністю, високою стилістичною насиченістю, у зв'язку з чим виконують досить виразну стилістичну функцію у текстах публіцистичного й художнього характеру та у повсякденному мовленні. Окрім цього, «братній» соціолект американської студентської молоді постає доволі потужним джерелом поповнення лексичного складу сучасної англійської мови США.

Вивчення лексичного складу студентського «братнього» соціолекту виявляється перспективним напрямком лінгвокультурологічних та соціолінгвістичних досліджень з огляду на більш детальне вивчення специфіки вербалізації діяльності студентських «братерств» та «сестринств» на основі окремих способів словотворення, як, наприклад, контамінація, усічення, переосмислення тощо.

Література

- Аминова Л. В. Структурно-семантические особенности молодежного сленга в английском и французском языках : автореф. дис. ... канд. филол. наук / Л. В. Аминова. – Уфа, 2004. – 18 с.
- Андреева Г. Р. Лексико-семантические особенности специального сленга (на материале английского языка) : автореф. дис. ... канд. филол. наук / Г. Р. Андреева. – М., 2004. – 29 с.
- Бойко Б. Л. Молодежный жаргон как отражение взаимодействующих субкультур / Б. Л. Бойко // Встречи этнических культур в зеркале языка (в сопоставительном лингвокультурном аспекте) : Научный совет по истории мировой культуры. – М. : Наука, 2002. – С. 352-361.
- Дорда О. В. Аксиологічні аспекти американського студентського сленгу США / О. В. Дорда // Вісник СумДУ. – №11 (95)'. – 2006. – Том 2. – С. 39-43.
- Дорда О. В. Американський студентський сленг : лінгвокогнітивні аспекти / О. В. Дорда // Вісник ХНУ № 1052. – 2013. – С. 130-135.
- Карасик В. И. Язык социального статуса / В. И. Карасик. – М. : ИТДГК "Гнозис", 2002. – 333 с.
- Клименко О. Л. Субкультури американського суспільства та розвиток словникового складу сучасної англійської мови / О. Л. Клименко // Вісник Сум. держ. ун-ту. – Серія : Філол. науки. – 2005. – № 6. – С. 5-11.
- Копытина Н. Н. Молодежный социолект как одна из форм существования французского языка / Н. Н. Копытина // Научные ведомости. Серия «Гуманитарные науки». – 2011. – №12 (107). – Выпуск 10. – С. 123-130.
- Кузьмина С. Г. Средства выражения межличностных отношений в текстах молодежной сферы общения (грамматический аспект) : автореф. дис. ... канд. филол. наук / С. Г. Кузьмина. – М., 2000. – 23 с.
- Томахин Г. Д. Реалии-американизмы / Г. Д. Томахин. – М. : Высшая школа, 1998. – 239 с.
- Fraternity and Sorority Definitions : Greek Dictionary. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unlv.edu/getinvolved/greek-definitions>
- General Greek Life Vocabulary [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://greeklife.truman.edu/greekvocabulary.asp>
- Greek Glossary : Greek Life [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.twu.edu/greek-life/greek-glossary.asp>

УДК: 811.111.81'42

БЛИНОВА І. А.

(Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова)

КОМІЧНЕ У ТВОРАХ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ПРОЗАЇКІВ: КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена дослідженню особливостей функціонування категорії комічного в художньому прозовому дискурсі на матеріалі творів найяскравішого представника сучасної англомовної літератури – Курта Воннегута. Охарактеризовані поняття «комічне» і «комунікативна ситуація» в сучасному мовознавстві з акцентом на їх значущості для лінгвістичної поетики. Проаналізовані типові приклади навмисного обігрування мовних явищ на певних рівнях з метою створення комічного ефекту, що будується на порушенні параметрів моделі комунікативної ситуації Д. Хаймса. Виявлено стилістичні

особливості функціонування комічного в межах художнього прозового дискурсу, що є ознакою індивідуально-авторського стилю письменника.

Ключові слова: художній прозовий дискурс, комічне, комунікативна ситуація, мовна гра, парадокс, ідіостиль.

Блинова И. А. Комическое в произведениях современных англоязычных прозаиков: коммуникативно-прагматический аспект. Статья посвящена исследованию особенностей функционирования категории комического в художественном прозаическом дискурсе на материале произведений яркого представителя современной англоязычной литературы – Курта Воннегута. Охарактеризованы понятия «комическое» и «коммуникативная ситуация» в современном языкознании с акцентом на их значимости для лингвистической поэтики. Проанализированы типичные примеры преднамеренного обыгрывания языковых явлений на определенных уровнях с целью создания комического эффекта, который строится на нарушении параметров модели коммуникативной ситуации Д. Хаймса. Выявлено стилистические особенности функционирования комического в пределах художественного прозаического дискурса, что является признаком индивидуально-авторского стиля писателя.

Ключевые слова: художественный прозаический дискурс, комическое, коммуникативная ситуация, языковая игра, парадокс, идиостиль.

Blynova I. A. The Comic Effect in the Works of Modern English Prose Writers: Communicative and Pragmatic Aspects. The article deals with the investigation of the comic category functioning in belles-lettres prose discourse on the material of the brightest representative in modern English literature – Kurt Vonnegut. It is natural that the aspects of the comic category research, its types, genres, making techniques, various visual and expressive means of the language verbalization to produce a comic effect in various types of discourse, on the material of different languages and in other languages translation, ways of learning have developed actively in the second half of the XX – the beginning of the XXI century.

The topicality of this research is confirmed by the need of more detailed study of the comic category structural characteristics, the originality of its implementation and disclosure of its role in the writer's works, the producing comic effect means (including language play and paradox) in such kinds of the comic as satire and irony. The aim of the article is to identify the peculiarities of the comic category functioning within the prose discourse.

The concepts of “comic” and “communicative situation” in modern Linguistics with an emphasis on their importance for the linguistic Poetics have been characterized. Typical examples of linguistic phenomena intentional playing of words by the author at certain levels have been analyzed. They are based on the violation of D. Hymes' model parameters of the communicative situation. The stylistic features of the comic category functioning in fiction prose discourse have been revealed, which is a characteristic of the author's individual style.

As a result of the analysis carried out on the material of K. Vonnegut's stories we conclude that any dialogue is the complex interaction of communicants' intentions. Comic situations are created by means of paradox and language play that can arise as the result of disparity between illocutive power of speech act and perlocutive effect.

The prospect of further investigation is to continue a detailed study of producing comic techniques means to examine the uniqueness and originality of K. Vonnegut's creative method and the creative method of other prose writers whose Poetics is combined with satire and irony.

Keywords: fiction prose discourse, comic effect, communicative situation, language play, paradox, idiostyle.

Постановка проблеми. Значимі, феномен «комічне» зводиться в різних науках до таких основних ознак: в філософії – це оціночне протиставлення несерйозного, ігрового начала серйозному, діловому; в естетиці – це м'яка форма критики потворного і неприємного; в психології – це несподівана розрядка емоційної напруги; в соціології – це карнавальне перевертання соціальних цінностей. Як наслідок, категорія комічного знаходить висвітлення у великій кількості наукових досліджень з лінгвістики та суміжних наукових парадигм, а її теоретичне вивчення в мовознавстві має давню традицію.

Для сучасної лінгвістичної літератури характерні різні точки зору на аналізоване поняття. За спостереженнями О. Л. Колесніченко, комічне розглядається як алогічне висловлювання; гра зі змістом; як гра слів, як каламбур; як лінгвоментальна психолінгвістична універсалія, що впливає на побудову гумористичного тексту; як природні події, так і певний вид творчості, суть якого зводиться до свідомого конструювання системи явищ або понять, а також системи слів з метою викликати ефект комічного [Колесніченко 2015, с. 48].

Слід наголосити, що особливо активно проблеми дослідження категорії комічного, його видів, жанрів, прийомів створення, різноманітних образотворчих і виражальних засобів вербалізації мови з метою створення комічного ефекту в різних видах дискурсу, на матеріалі різних мов та при перекладі іншими мовами, способів вивчення тощо стали розроблятися в другій половині ХХ – початку ХХІ століття в роботах Ю. Д. Апресяна, Н. Д. Арутюнової, Т. В. Булигіної, О. Д. Шмельова, О. А. Земської, О. В. Падучевої, Б. Ю. Нормана, Ю. Б. Борева, В. З. Саннікова, Т. О. Грідіної, С. І. Походні, О. Б. Шонь, В. Я. Проппа, М. Л. Желтухіної, Л. М. Песоріної, А. К. Кутоян, Н. Ю. Степанової, П. В. Мокрушиної,

Л. О. Печерських, О. В. Кіреєвої, Г. В. Яновської, Б. А. Гомлешко, В. К. Приходько, М. В. Якименка, А. С. Джанумова, С. О. Лук'янова, Н. О. Штирхунової, О. Т. Тимчук, Т. В. Устинової, М. Є. Лазаревої, А. Р. Габідуллої, О. Л. Колесніченко, Р. Дж. Олександра, С. Аттарді, Р. Л. Брауна, У. Неша, Л. Г. Келлі, Ж.-Ж. Лесеркля та інших учених.

Отже, складність категорії комічного визначає неоднозначність підходів до інтерпретації її сутності, механізмів, філософської, культурологічної, психологічної, соціологічної, формально-логічної, естетичної і власне лінгвістичної природи. Звернення до цих проблем пояснюється прагненням лінгвістів всебічно досліджувати особливості індивідуально-авторської словотворчості, організації образної системи, семантичного перетворення смислу в іронічно, сатирично тощо вживаній одиниці тексту, що і обумовлює **актуальність** цієї розвідки. **Мета** статті полягає у виявленні та висвітленні особливостей виникнення і функціонування категорії комічного в межах персонажного діалогічного мовлення художнього прозового дискурсу. **Матеріалом** нашого дослідження слугують англійські прозові твори малих форм одного з найвидатніших американських письменників сучасної літератури Курта Воннегута Молодшого (1922-2007), що входять до збірки оповідань "Palm Sunday. Welcome to the Monkeyhouse".

Зауважимо, що переважна більшість дослідників, міркуючи про обсяг категорії комічного, відзначає її відмежованість від таких суміжних категорій і явищ як смішне, веселе, сміх, дотепність. Зміст категорії комічного становить сукупність її варіантів. Ми виходимо з того, що категорія комічного включає чотири змістовні різновиди: гумор, іронія, сатира, сарказм. Як відомо, у лінгвістичній літературі широке розповсюдження набуває термін «комічний дискурс», різновидами якого виступають гумористичний, іронічний і сатиричний дискурси. На нашу думку, зовнішнє діалогічне мовлення головних персонажів оповідань Курта Воннегута репрезентується останніми двома типами, адже дослідники творчості письменника [Дмитрук 1984; Подкоритова 2010; Титаренко 2000] зосереджують увагу на всесвітній значущості проблематики його творів та поетиці *іронічного* і *сатиричного* зображення письменником світу, що захоплює увагу читача.

Разом з тим, існують різноманітні мовні та мовленнєві прийоми вираження комічного: мовна гра та її різновид – каламбур, деформація ідіом, комічна метафора, гіпербола, парадокс, повтор, okazіональне новоутворення, перифраз, вставна конструкція, алюзія, ремінісценція, цитата, імпровізація, персоніфікація, градація / спадна градація / клімакс (кульмінація) / антиклімакс, антитеза, сміхова помилка тощо. Одними з найбільш поширених прийомів створення комічного ефекту в досліджуваних оповіданнях, як засвідчив аналіз, є мовна гра, алюзія, ремінісценція, спадна градація / антиклімакс, гіпербола, повтор і антитеза:

1) "Alma," he called.

"Yes, Herbert."

"Will you start some coffee for us?"

"I don't drink coffee at night," I said.

"We have some from dinner," Alma said.

"I can't sleep if I touch it after supper," I said.

"Fresh – we want some fresh," Herbert said [Vonnegut 1994, c. 39];

2) "I'm afraid," Anne said. "It's going to make our home look so sad." "There's more to life than decorating." [Vonnegut 1994, c. 71];

3) "Now get going. That deer isn't on the payroll – he isn't going to wait for you" [Vonnegut 1994, c. 110];

4) "Change the subject."

"Change the course of the Mississippi! Talk about politics, and she talks about remodelling the White House; talk about dogs, and she talks about doghouses." [Vonnegut 1994, c. 71];

5) "Oooh, George," Grace said, "you know how the Jenkinses are. Yes, they're nice, but..." She laughed and shook her head.

“But what?” I said. The possibilities raced through my mind. Nudists? Heroin addicts? Anarchists? Hamster raisers?

“In 1945 they moved in,” Grace said, “and right off the bat they bought two beautiful Hitchcock chairs, and...” This time she sighed and shrugged.

“And what?” I demanded. And spilled India ink on them? And found a bundle of thousand-dollar bills rolled up in a hollow leg?

“And that’s all,” Grace said. “They just stopped right there.” [Vonnegut 1994, c. 69];

6) *“It’d be almost exactly like that problem living room in the February Better House and Garden. You remember that, of course.”*

“I must have missed that,” said Anne. The month was August [Vonnegut 1994, c. 69];

7) *So we tried to find another Stella. And there just wasn’t one, not one woman in the club with the dew still on her. “All we’ve got are Blanches,” I said, meaning all we had were faded women who could play the part of Blanche, Stella’s faded sister. “That’s life, I guess – twenty Blanches to one Stella.” “And when you find a Stella,” said Doris, “it turns out she doesn’t know what love is.” [Vonnegut 1994, c. 20].*

Для будь-якого дискурсу, комічного зокрема, так само, як і для гри, характерна наявність мети, яка полягає в тому, щоб викликати сміхову реакцію адресата, проте характер сміху варіюється відповідно до розподілу комічного на види. Дослідники називають різні категорії вербалізованої комунікативної ситуації (дискурсу). Стосовно художнього твору, як нам видається, найбільш правомірно говорити про модель комунікативної ситуації Д. Хаймса, що лягла в основу дослідження особливостей комунікативно-прагматичних засобів реалізації комічного в творах К. Воннегута: 1) ролі адресанта й адресата; 2) категорія «предмет мовлення» (топік); 3) обставини (setting), тобто місце, час та інші значущі параметри; 4) канал спілкування; 5) код, тобто мова, діалект, стиль спілкування; 6) форма повідомлення (message form) визначає мовний жанр – бесіда, суперечка, казка та ін.; 7) подія (event) – природа комунікативної події, в одному з жанрів якої реалізується дана ситуація, наприклад, любовний лист – жанр листи; 8) ключ (key) – оцінка ефективності мовної події; 9) мета (purpose) – категорія, що відображає наміри учасників мовної ситуації – те, що, на їхню думку, мало б стати результатом цієї мовної події [Hymes 1972, pp. 35-71].

Зрозуміло, що рівень художньої комунікації, на відміну від реальної, передбачає відображення в тексті змодельованих автором ситуацій, основна функція яких – викликати в читача сміх. За приклад наведемо нижче комічні ситуації, які відображені в зовнішніх діалогах персонажів оповідань К. Воннегута і які, як правило, демонструють протиріччя, що виникають в результаті порушення стереотипних уявлень співрозмовників про комунікативний контекст. Комунікативна ситуація сприймається як комічна, тому що вона заснована на порушенні прагматичної пресупозиції як відношення між мовцем і доречності висловлювання в контексті.

Як свідчать наші спостереження, найбільш типовим параметром (спираючись на запропоновану модель Д. Хаймса) для виникнення комунікативної ситуації, матеріалізованої у комічному дискурсі, виступає мета. У партнерів за спілкуванням нараховуються різні типи обопільних реакцій, що обумовлені їхніми цілями і стосунками між собою, а також відносинами до конвенцій у певному суспільстві: 1) погоджувальна реакція; 2) відстрочена реакція; 3) конкуруюча реакція; 4) коригувальна реакція; 5) ігноруюча реакція [Сухих 1998, с. 70]. Лише в першому випадку спілкування є кооперативним (за Г. П. Грайсом). Інші типи обопільних реакцій є основою для створення комічних ситуацій, коли пропозиціональний зміст одного з висловлювань суперечить картині світу адресата-читача:

“I heard it (deer) was out by the lab,” David said more calmly.

“Which lab?” said the man.

“That’s what I’m not sure of,” said David. “There’s more than one?”

“Chemical lab?” said the man. “Materials testing lab? Paint lab? Insulation lab?”

“No – I don’t think it’s any of those,” said David.

“Well, I could stand here all afternoon naming labs, and probably not hit the right one. Sorry, I’ve got to go. You don’t know what building they’ve got the differential analyzer in, do you?”

“Sorry,” said David [Vonnegut 1994, с. 111].

У наведеному фрагменті представлено поєднання конкуруючої й коригувальної реакцій партнерів, коли один з них указує на недоречність дій іншого (слід знати точну назву лабораторії для пошуку, адже на території заводу знаходяться десятки різноманітних лабораторій) та вводить до розмови іншу тему (про корпус, де розташований диференційний аналізатор), що і призводить до виникнення прагматичного комічного парадоксу. Парадокс полягає в наступному: кожного з персонажів хвилює місцезнаходження будівлі, що являє собою сферу лише його власних інтересів, тому комунікація відбувається за схемою «запитання – запитання» (Чи ви не знаєте, де знаходиться лабораторія? – А ви не знаєте, де розташований диференційний аналізатор?). На нашу думку, парадоксальні ситуації в досліджуваних діалогах оповідань К. Воннегута виникають у зв’язку з розбіжністю інтенцій співрозмовників, тобто невідповідністю ілюктивної сили мовленнєвого акту і перлюктивного ефекту: адресат неправильно тлумачить намір мовця і по-своєму реагує на нього, що спостерігаємо в наведеному далі діалозі:

“Alma,” he called.

“Yes, Herbert.”

“Will you start some coffee for us?”

“I don’t drink coffee at night,” I said.

“We have some from dinner,” Alma said.

“I can’t sleep if I touch it after supper,” I said.

“Fresh – we want some fresh,” Herbert said [Vonnegut 1994, с. 39].

Як видно, Альма не розуміє, що гість загалом не п’є каву ввечері, бо це шкодить його сну. Жінка тлумачить почуту інформацію по-своєму: він не п’є саме вечірню каву, тобто каву, що готується ввечері. Основоположним у розумінні ілюкції є інтенція адресанта, який виступає центральною категорією прагматики в координатах мовленнєвого акту на осі «відправник – висловлювання – одержувач». Адресат, у свою чергу, повинен інтерпретувати інтенцію і «правильно» (у межах запланованого результату) на неї відреагувати.

У наведеному нижче прикладі представлена коригувальна реакція адресата: на запитання, чи насправді аналізатор інтелекту аналізував інтелект, він повідомляє в іронічному тоні, що аналізатор інтелекту збивав масло. Насправді, це поверхове розуміння висловлювання, глибинний смисл якого зрозумілий: співрозмовник – нерозумна людина, яка не може второпати, що певний прилад / знаряддя має відповідну його призначенню назву. Обігрування, як видно, відбувається на прагматичному рівні завдяки натяку:

Bullard was entranced. “Uh, this intelligence analyzer,” he said, “it analyzed intelligence, did it?”

“It was an electric butter churn,” said the stranger.

“Seriously now,” Bullard coaxed [Vonnegut 1994, с. 56].

Таким чином, **результати** проведених досліджень на матеріалі художніх прозових творів К. Воннегута доводять, що будь-який діалог – це, перш за все, складна взаємодія інтенцій комунікантів. Комічна ситуація, створена за допомогою парадокса і мовної гри, може виникнути в результаті невідповідності ілюктивної сили мовленнєвого акту і перлюктивного ефекту. Будучи детермінантами ідіостилі письменника, мовна гра і парадокс займають провідне місце в широкому діапазоні мовностилістичних і мовленнєвих прийомів вираження комічного. У діалогічному мовленні персонажів наявне навмисне обігрування мовних явищ на певних мовних рівнях з метою створення комічного ефекту, що будується на порушенні параметрів моделі комунікативної ситуації Д. Хаймса.

Перспектива подальшого дослідження полягає, як нам вбачається, у продовженні детального аналізу описаних засобів і прийомів створення комічного при вивченні

своєрідності та оригінальності творчого методу К. Воннегута та інших письменників-прозаїків, чия поетика комбінується з сатирою та іронією.

Література

- Беляков А. А. Объем и содержание категории комического / А. А. Беляков // Стереотипы лингвокультуры : коллективная монография; отв. Ред. М. В. Пименова. – К. : Изд-ий дом Д. Бурого, 2013. – С. 90-103.
- Габидуллина А. Р. Основы речевой коммуникации : учеб. пособие / А. Р. Габидуллина, М. В. Жарикова. – Горловка : Изд-во Горловского гос. пед. ин-та иностр. яз., 2005. – 282 с.
- Дмитрук В. В. Творчество К. Воннегута: социально-критические тенденции, жанр, поэтика : дис. ... канд. филол. наук : 10.01.05 / Виктор Владимирович Дмитрук. – К., 1984. – 202 с.
- Колесниченко Е. Л. Парадокс в идиостиле М. М. Жванецкого : монография / Е. Л. Колесниченко. – Днепропетровск : Литограф, 2015. – 210 с.
- Песоріна Л. М. Мовні засоби створення комічного ефекту в коротких оповіданнях (на матеріалі творів О. Генрі, Е. Кестнера, А. П. Чехова) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.15 «Загальне мовознавство» / Л. М. Песоріна. – Донецьк, 2006. – 20 с.
- Подкоритова О. П. Поетика сатири в романах Курта Воннегута / О. П. Подкоритова // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. – Вип. 52. Філологічні науки. – С. 207-213.
- Санников В. З. Русский язык в зеркале языковой игры / В. З. Санников. – М. : «Языки русской культуры», 1999. – 544 с.
- Сухих С. А. Прагмалингвистическое моделирование коммуникативного процесса / С. А. Сухих, В. В. Зеленская. – Краснодар : КГУ, 1998. – 160 с.
- Титаренко І. Л. Специфіка художнього світу Курта Воннегута : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.04 «Література зарубіжних країн» / І. Л. Титаренко. – Дніпропетровськ, 2000. – 20 с.
- Hymes D. Models of the Interaction of Language and Social Life / D. Hymes // Directions in Sociolinguistics : the Ethnography of Communication. – New York : Holt, Rinehart and Winston, 1972. – PP. 35-71.
- Vonnegut C. Palm Sunday. Welcome to the Monkey House / C. Vonnegut. – Random House UK, 1994. – 281 p.

УДК: 821.111:82-31

ВИШНИЦЬКА Я. С.

(Запорізький державний медичний університет)

ОСОБЛИВОСТІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОЛЬОРОНІМІВ У РОМАНАХ ДЕВІДА МІТЧЕЛЛА “THE CLOUD ATLAS”, “BLACK SWAN GREEN”, “NUMBER NINE DREAM”

У статті розглядаються кольороніми у романах Девіда Мітчелла та їх особливості. Ми зосереджуємо увагу на індивідуально-авторських кольоронімах, які автор вживає у текстах, звертаємося до структурних особливостей та типів, розглядаємо стилістичні характеристики та семантичне значення. Звертаємо увагу на кольори які найбільше та найменш часто вживаються автором у романах.

Ключові слова: кольороніми, первинна та вторинна номінація, ахроматичні та хроматичні кольороніми, функції кольоронімів, частотні кольороніми

Вишницкая Я. С. Особенности репрезентации колоративов в романах Дэвида Митчелла “The Cloud Atlas”, “Black Swan Green”, “Number Nine Dream”. В статье рассматриваются колоративы в романах Дэвида Митчелла и их особенности. Мы сосредоточим внимание на индивидуально-авторских колоративах, которые автор употребляет в текстах, обратимся к структурным особенностям и типам, рассмотрим стилистические характеристики и семантическое значение. Выделим также какие цвета наиболее и наименее часто употребляются автором в романах.

Ключевые слова: колоративы, первичная и вторичная номинация, ахроматические и хроматические колоративы, функции колоративов, частотные колоративы

Vishnitska Ya. S. Peculiarities of Coloratives' Representation in David Mitchell's Novels “The Cloud Atlas”, “Black Swan Green”, “Number Nine Dream”. It should be emphasized that the colour has always been important in human life and has a great influence in all spheres of our life. Every colour has psychological influence on us, therefore it is widely used in commerce and advertising. It has been studied for a long time by different sciences such as linguistics, philosophy, psychology, ethnology, culturology, ethnolinguistics and psychosemantics. Every colour has own meaning and semantics, every nation and nationality has their own interpretation and meaning for the same colour. In this article we study the coloratives in David Mitchell's novels and its characteristics. We also concentrate our attention on individual coloratives, which the author uses in his texts, we take into consideration their structural characteristics and types, stylistic features and semantic meaning. The special attention we pay to the nominations of colours frequently used by the author in his novels. David Mitchell who received the title of the "Best Young British Writer" always emphasizes in his interviews the fantastic origin of his creativity which is the main reason for his novels' success. The coloratives occur frequently in his texts and they always have a special function, they are used to attract the reader's attention and to interest him. When the author uses certain coloratives, he tries to picture some character or some atmosphere as bright and understandable as he can and the way it is in his mind. It is important that there are many original coloratives which help to reveal the features of the author's style and the author's purpose.